

Pejin Lea

Öregszünk, ez van

*Az utolsó hajszál is elengedi a fejbőrt.
Micsoda becsvágy, hogy magához húz a föld.
Ott ellenkezik,
és szeretkezik,
s hogy beleakad az ékszer a fűszálak egyikébe.
Égési sérült,
nem hagyja magát a töredezett csontváz
a tolószékben.
Fonnyadó bőrbe furakszik,
gyengeség, hit-tan,
ég helyett ékágé-maradványok
telepednek a tájra.*

*Öregszünk,
ez van.*

Madárles

*Hótakarótól fáradó fák a tájban.
Fárad a galamb is, hideg van,
unalmas hideg,
azt mondja.
A párkányba vésődnek apró lábnyomok,
betekint utoljára, s kacsint tán.
Aprók ezek a galambok, szemeik még apróbbak,
feketék ebben a fehér mindenségben,
elfáradtam én is,
azt hiszem,
e galamblesésben.*